

Sakrament chrztu św. nazywany jest ze względu na główny obrzęd, przez który jest wypełniany: chrzcić (gr. baptizein) oznacza "zanurzyć", "pogrążyć" w wodzie. Określa się go także "obmyciem odradzającym i odnawiającym w Duchu Świętym".

Chrzest to w chrześcijaństwie symbol nawrócenia i oczyszczenia z grzechów. Jest to też pierwszy z sakramentów, przyjmowany przez nowego członka Kościoła. Jaka jest istota tego sakramentu i jak my, jako rodzice oraz rodzice chrzestni możemy przygotować się do tego podniosłego wydarzenia?

Takie obmycie nazywane jest oświeceniem, ponieważ ci, którzy otrzymują pouczenie (katechetyczne), zostają oświeceni przez samego Boga. **Sakrament ten uważany jest przez chrześcijan za najpiękniejszy i najwspanialszy dar, łaską, namaszczeniem, oświeceniem, szatą niezniszczalności, obmyciem odradzającym, pieczęcią i wszystkim, co może być łączone z najcenniejszym darem.** Uzasadnieniem tego przekonania jest przede wszystkim świadomość tego, że jest on udzielany tym, którzy nic nie przynoszą;

ŁASKA

ponieważ jest dawany nawet tym, którzy zawinili;

CHRZTEM

ponieważ grzech zostaje pogrzebany w wodzie;

NAMASZCZENIEM

ponieważ jest święty i królewski (a królów się namaszcza);

OŚWIECENIEM

ponieważ jest jaśniejącym światłem;

SZTA

ponieważ zakrywa nasz wstyd;

OBMYCIEM

ponieważ oczyszcza;

PIECZĘCIOM

ponieważ strzeże nas i jest znakiem panowania Boga.

Chrzest jest pierwszym z sakramentów nazywanych sakramentami wtajemniczenia chrześcijańskiego. Za jego

pośrednictwem dokonuje się jedyne w swoim rodzaju i niepowtarzalne **przejście człowieka do nowego i definitywnego życia z Bogiem.** Procesowi temu towarzyszy konieczność dokonania wyboru dotyczącego ostatecznego przeznaczenia człowieka. Wraz z wyborem Boga i zapoczątkowanego przez Syna Bożego - Jezusa Chrystusa - królestwa Bożego człowiek zostaje włączony do Kościoła - Ciała Chrystusa. W ten sposób wkracza w nową jakość swojego życia. Charakteryzuje ją otrzymany dar żywotnej siły, której źródłem i dawcą jest Chrystus. Sakrament ten może przyjąć każdy człowiek jeszcze nie ochrzczony.

Chrzest jest początkiem nowego życia

W religii katolickiej ochrzczony zostaje obmyty z grzechu pierwotnego, przez co może odrodzić się duchowo i stać się częścią wspólnoty. Na znak zapoczątkowania nowego życia w wierze, otrzymuje imię. Nie jest ono przypadkowe. Powinno zostać dobrane w taki sposób, by młody katechumen mógł liczyć na opiekę świętego patrona. **Chrzest święty wprowadza nas do społeczności Kościoła.** Od tego momentu, jesteśmy zobowiązani do życia zgodnie z wyznacznikami wiary. W tej kwestii pomagają nam nie tylko rodzice, ale i specjalnie wybrani dla nas rodzice chrzestni.

Przed latami, chrzest odbywał się w chrzcielnicy, poprzez potrójne zanurzenie w wodzie, co stanowiło nawiązanie do trzech Osób Trójcy Świętej oraz jako wspomnienie trzech dni, przez które Chrystus pozostawał w grobie. Dzisiaj sakrament chrztu wygląda nieco inaczej, ale jego znaczenie dla chrześcijanina pozostaje niezmienione.

Jak przygotować się do Chrztu świętego?

Chrzest jest bardzo podniosłym i ważnym momentem, zarówno w jego, jak i w naszym życiu. Wiąże się także z dużą odpowiedzialnością. Warto więc uświadomić sobie nasze obowiązki wobec nowego członka Kościoła jeszcze przed ceremonią. **Rodzice ochrzczonego, są zobowiązani**

do wychowania go w wierze. Nie tylko wspólną naukę katechizmu, ale i budowanie jego więzi z Panem Jezusem. Uświadomienie, jak wspaniałe jest życie w przyjaźni z Bogiem. Tutaj z pomocą przychodzą nam rodzice chrzestni. Właśnie z tego powodu, ich odpowiedni wybór jest tak ważny.

Rodzice chrzestni, powinni być głęboko wierzący, aby mogli służyć pomocą nowo ochrzczoneму w każdym momencie. Odpowiednie wskazówki, co do wyboru chrzestnych, znajdują się zarówno w Katechizmie, jak i w Kodeksie Prawa Kanonicznego. W razie wątpliwości możemy poprosić o poradę naszego kapłana prowadzącego. **Pamiętajmy jednak, że rola rodziców chrzestnych, mimo, że istotna, nigdy nie może polegać na wyłączeniu rodziców naturalnych.**

Zgłoszenie do chrztu należy zadeklarować nie później niż na dwa tygodnie przed planowanym terminem. Na spotkanie z duszpasterzem powinni wybrać się oboje rodzice. Dokumenty niezbędne podczas rozmowy z księdzem to akt urodzenia, świadectwo ślubu kościelnego rodziców (jeśli odbył się w innej parafii) oraz zaświadczenia z parafii rodziców chrzestnych, o tym, iż są praktykującymi katolikami.

Znaczenie białej szatki i gromnicy

Biała szatka to znak czystości i niewinności. które zostaje przyobleczone w białą szatkę, staje się Dzieckiem Bożym. Nakładana jest podczas namaszczenia olejem z Krzyżma Świętego. Nałożenia szatki dokonuje matka chrzestna. W ten sposób zobowiązuje się do czuwania nad tym, by jej chrześniak zachował się czystością duszy i żył w zgodzie z Ewangelią.

Gromnica, a raczej jej płomień, jest symbolem światła i nowego życia w wierze. Gromnicę przygotowuje ojciec chrzestny i w odpowiednim momencie zapala ją od Paschału. Paschał oznacza obecność Pana Jezusa w świątyni.

Sakrament Chrztu Świętego.

Na początku, ksiądz prowadzący liturgię podchodzi do rodziców i chrzestnych, by zadać im kilka pytań („Jakie imię wybraliście dla swojego dziecka?”, „O co prosicie Kościół Święty?”, „Czy jesteście świadomi obowiązków...”).

Po kazaniu rodzice wraz z chrzestnymi podchodzą do ołtarza lub do chrzcielnicy. Ksiądz święci wodę i odmawia modlitwę dziękczynną. To moment, w którym matka chrzestna powinna przygotować białą szatkę, ojciec chrzestny natomiast gromnicę. Po zadaniu rodzicom i chrzestnym szeregu pytań, kapłan przystępuje do polania głowy dziecka wodą święconą, jednocześnie wypowiadając takie słowa: „[Imię dziecka], **ja ciebie chrzczę w imię Ojca i Syna i Ducha Świętego**”. Ksiądz namaszcza czoło chrzczonego Krzyżmem Świętym. W tym momencie matka chrzestna kładzie mu białą szatkę. Kiedy kapłan wypowiada słowa „Przyjmijcie światło Chrystusa”, ojciec chrzestny odpala gromnicę od Paschału.

Rodzice i chrzestni zobowiązani są do aktywnego uczestnictwa we Mszy Świętej oraz do przyjęcia sakramentu Komunii Świętej. Wraz z końcem nabożeństwa, rodzice i chrzestni udają się do zakrystii, gdzie składają podpisy pod zaświadczeniem o udziale w sakramencie Chrztu Świętego.

KKK 1256: Zwyczajnym szafarzem chrztu jest biskup i prezbiter, a w Kościele łacińskim także diakon. W razie konieczności może ochrzcić każda osoba nawet nieochrzczona, mająca wymaganą intencję. Wymagana intencja polega na tym, aby chcieć uczynić to, co czyni Kościół, gdy chrzci, i zastosować trynitarną formułę chrzcielną. Kościół widzi uzasadnienie tej możliwości w powszechnej woli zbawczej Boga oraz konieczności chrztu do zbawienia.

KKK 1264: W ochrzczonym pozostają jednak pewne doczesne konsekwencje grzechu, takie jak cierpienie, choroba, śmierć czy nieodłączne od życia ułomności, takie

jak słabości charakteru, a także skłonność do grzechu, którą Tradycja nazywa pożądliwością lub metaforycznie "zarzewiem grzechu" (fomes peccati). "Pożądliwość jest nam pozostawiona dla walki, nie może ona szkodzić tym, którzy nie dają jej przyzwolenia i mężnie opierają się jej z pomocą łaski Jezusa Chrystusa. Właśnie dzięki temu «każdy otrzyma nagrodę, kto będzie należycie walczył» (2 Tm 2, 5).

KKK 1265: Chrzest nie tylko oczyszcza ze wszystkich grzechów, lecz także czyni neofitę "nowym stworzeniem" (2 Kor 5, 17) przybranym synem Bożym, który stał się "uczestnikiem Boskiej natury" (2 P 1, 4), członkiem Chrystusa, a z Nim "współdziedzicem" (Rz 8, 17), świętynią Ducha Świętego.

KKK 1266: Najświętsza Trójca daje ochrzczoneму łaskę uświęcającą, łaskę usprawiedliwienia, która:

- uzdalnia go do wiary w Boga, do pokładania w Nim nadziei i miłowania Go przez cnoty teologiczne;
- daje mu zdolność życia i działania pod natchnieniem Ducha Świętego pośrednictwem Jego darów;
- pozwala mu wzrastać w dobru przez cnoty moralne.

W ten sposób cały organizm życia nadprzyrodzonego chrześcijanina zakorzenia się w chrzcie świętym.

KKK 1272: Ochrzczony, wszczepiony w Chrystusa przez chrzest, upodabnia się do Niego. Chrzest opieczętowany chrześcijanina niezatartym duchowym znamieniem (charakterem) jego przynależności do Chrystusa. Znamienia tego nie wymazuje żaden grzech, chociaż z powodu grzechu chrzest może nie przynosić owoców zbawienia. Sakramentu chrztu udziela się jeden raz; nie może on być powtórzony.

Asystent diecezjalny: ks. Przemysław Filipkiewicz

Teksty przygotowała D.B.

<https://www.diecezja.kielce.pl/cichy-przyjaciel>

Kontakt: cp.cichy.przyjaciel@gmail.com

Przeczytaj i podaj dalej

Cichy Przyjaciel Nr 185

Bezpłatne pismo katolickie wydawane za zgodą biskupa kieleckiego

Żarliwością rozpałiłem się o chwałę Pana Boga

„Ja ciebie chrzczę

w imię Ojca i Syna i Ducha Świętego”.

„Przyjmijcie światło Chrystusa”